

ВАРНАДСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

JOURNAL DE LA MUNICIPALITÉ DE VARNA

ИЗДАВА ВАРНАНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА — ORGANE OFFICIEL DE LA MAIRIE — VARNA

Броя 2 лв. Излиза седмично. Edition Hebdomadaire 1 н. 2 leva.

Абонаментъ за България:

За година . . . 55 лв.

За 6 месеца . . . 30 лв.

Всичко за вестника се
изпраща чрезъ
кметството — Варна.

Toute publication et
correspondance doivent
être adressées a la Muni-
cipalité — Varna.

Abonnement pour l'étranger:

Annuel . . . 110 lv.

Pour 6 mois . . . 60 lv.

Уредникъ: Б. Д. ГЕНЧЕВЪ.

ОБЯВЛЕНИЯ: Официални по 2.50 лв.
на кв. см. търг. по споразумение.

Redacteur: B. D. GENTCHEFF.

ВЪ ОКОЛНОСТЪТА НА ВАРНА

Бълене платна по бръга на Девненското езеро

27 Ноември — Ньой

Четиринадесет тъмни непосилни юдини се навършат днес, отъ както въ тоя черенъ за нашата новейша народна история, въ този злокобенъ, прокълнатъ отъ встъки българинъ къждото и да се намира той Ньой бѣ варварски и срамотно за днешния вътъкъ жестоко и съ измѣна повалена и орабена Българи.

Едно златно перо зловецъ скрибуцна подъ позорнитѣ редове на една похитителска, написана съ сасирената кръвъ на стотици хиляди млади български синове бумага, за да изтрѣне отъ разкъраваното българско сърце „договорѣтъ за мира“ — не, а тоя за озаконения дипломатически грабежъ, за да издигне въ култъ завистѣта и измамата надъ единъ любящъ родината си народъ.

Това зловецъ скрибуцване далечъ се разнесе изъ юрдія Балканъ и сви отъ смъртна болка сърдцата на всички българи отъ пелинака до столетника и отъ малката бавачка до свърбушената старуха.

Стонове на скръбъ и на непоносима болка се изтрѣнаха изъ потиснатата грѣдъ на милионото българско племе и кобно проклятие катъ ураганъ се изсипа надъ авторитѣта на този цивилизованъ позоръ.

Зловецъто перо хвърли въ черно робство надъ два милиона наши братя и сестри, но то бѣ хиля-

во и жалко за да убие духѣтъ, родолюбието и гордостѣта на българина.

Палачи, вие кровожадно се навърлихте върху чаровно хубавата и буйна млада снага на нашата Родина, вий немилостиво рѣзахте нейнитѣ меса, вие ликувахте предъ нейнитѣ стонове и кристални юрещи слъзи, но вие не можехте да вземете нейното сърце — сърцето на любяща чедата си майка!

Четиринадесетъ юдини вече този инетъ . . . юдини на скръбъ, терзания и клетви!

Четиринадесетъ юдини изживѣни день подиръ день въ несюди и мъжки, но въ все по-разяряща се любовъ между насъ и брата—робъ.

Не съ четиринадесетъ, а съ петстотинъ юдини ятанѣтъ и юрлетата на азиятеца и коварството на фанариота нелюбожа да уясятъ свѣтлия знаненъ пламъкъ въ сърцето на българина и той доказа на свѣтътъ че е способенъ за своѣта свобода.

Позорѣтъ на 26 ноември въ Ньой е дѣло на завистѣта и страхѣтъ.

Българи отъ Македония, Тракия, Добруджа и Босилградско, Вие сте скѣпнитѣ жертви на туй престѣпно дѣло, но Вашия духъ е билъ мощенъ и ще пребъде въ бѣднитѣ.

Б. Д. Генчевъ.

Полезни съвети

— За получаваня наемъ отъ индустриални заведения собственицитѣ подлежатъ на данѣкъ върху занятія на общо основание. (Окр. № 10822 отъ 1931 г.)

— Лицата, които упражняватъ индустриални занятия въ взети подъ наемъ заведения (фабрики) се освобождаватъ отъ данѣкъ за занятие, ако се ползватъ съ облаги. (Окр. 10822 отъ 1931 г.)

— Помощѣта отъ 5000 лв., която се дава на наследницитѣ на починалъ пенсионеръ, не подлежи на облагаче съ никакъвъ данѣкъ, нито на запоръ. (Чл. 16 отъ зак. за бюдж. на разнитѣ фондове въ д. в. бр. 68 отъ 1933 г.)

— Едногодишния срокъ до изтичането на който, ако не бѣде изплатенъ наложения данѣкъ върху наследствата, той се събира съ 5% увеличение годишно, тече отъ деня на утвърждаване на постановлението, а не отъ деня на връчването му на наследника, което става по-късно. (Изъ чл. 6 отъ зак. дан. насл.)

— Сумитѣ, расходвани за редовнитѣ годишни и извънредни събрания на дружествата, се признаватъ за необходимо-присъщъ на занятieto разходъ. (Края на т. 26 отъ изредбата № 6033).

— Недовършенитѣ облагания съ данѣкъ върху приходитѣ за 1932/33 фин. год. не могатъ да се извършватъ отъ специалнитѣ комисии, а само отъ първоначалната комисия. (Т. 46 на изредбата № 6033).

— Наследникътъ отговаря съ наследственитѣ имоти, както и съ своятѣ лични, за изпла-

щането само на опредѣления лично нему данѣкъ, макаръ данѣка върху наследствата да е наложенъ съ общо постановление за всички наследници. (Окр. № 1032 отъ 1931 г.)

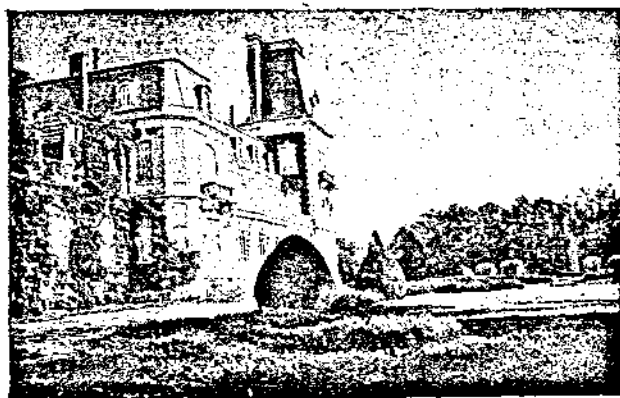
— Яйчарскитѣ складове сами по себе си, ако въ тѣхъ не се упражнява никакво занятие, не вършатъ търговия, а служатъ само за хранилище на стоката, не подлежатъ на облагане съ общин. такса за надписи. (Реш. № 30 отъ 1931 г. на В. А. С.)

— Лозаритѣ, чиито вина се вкиснатъ отъ само себе си, могатъ да ги използватъ като оцетъ, било за свои нужди, било за продажби, но направо на консоматора. Купувача нѣма право да го препродава на трети лица. (Окр. № 11610 отъ 1933 г.)

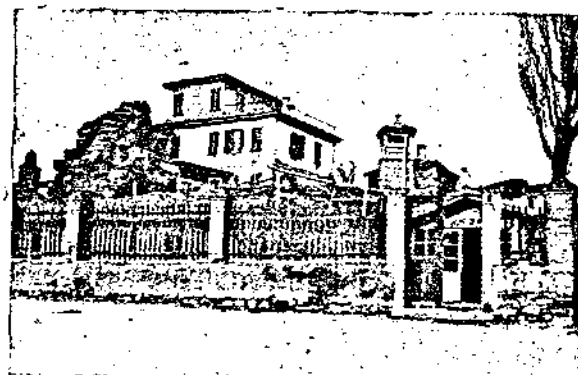
— При обжалване общинската такса за фирма предъ В. А. С. трѣбва къмъ жалбата да се приложи удостоверение отъ дан. у-ление, отъ което да се вижда какъвъ е билъ данѣка за последната опредѣлена година. (Реш. № 45 отъ 1930 г. на В. А. С.)

— Удостоверенията, които се издаватъ на упълномощенитѣ лица, че могатъ да се занимаватъ съ питейна търговия за смѣтка на притежателя на патента се обгербватъ съ 10 лв. (Окр. № 1467 отъ 1930 г.)

— Всѣки стопанинъ на новопостроени и поправени сгради е длъженъ въ срокъ отъ 30 дни отъ свършване на постройката да съобщи писмено на данъчния началникъ. (Чл. 17 зак. за дан. сгради).

Двореца „Евксиноградъ“ край Варна

Старата черква „Св. Георги“ въ двора ѝ се вижда остатъкъ отъ старата Римска крепостъ

Л. К. Бочевъ.

Отнемането отъ общинитѣ на приходитѣ по чл. 166 отъ закона за акцизитѣ и патентовия сборъ.

Общинскитѣ приходи, създадени чрезъ закона за градскитѣ общини (чл. чл 88 и 89), вече е ноторно известно, сж изгубили отдавна своята финансова цевесобразностъ. Много отъ тѣхъ не покриватъ разходитѣ по събирането имъ, а нѣкои сж почти несъбираеми. Тѣхния турски произходъ, носи характернитѣ бѣлези на времето, когато сж създадени — особености, неотговарящи на съвременнитѣ условия. Оставени само на тѣхъ, общинитѣ, не само отдавна не биха могли да изпълняватъ функциитѣ и грижитѣ, които държавата съ редъ закони имъ възложи, но не биха оправдали и съществуването си отъ гледище за закона за градскитѣ общини.

Това положение се схвана своевременно у насъ и въ редица закони, заедно съ новитѣ тяжести, които се прехвърляха отъ държавата върху общинитѣ, създаваха се за последнитѣ и приходи въ еквивалентенъ размѣръ.

Презъ 1925 година съ измѣняването на закона за народното просвѣщение общинитѣ се задължиха да издържатъ народнитѣ основни училища (чл. 79) и се основа (чл. 80) фонда „учителски заплати“ за изплащане заплатитѣ на основнитѣ и прогимназиални учители. Едно задължение, което поглъща ежегодно, направо отъ държавнитѣ бирници, безъ дори да се отразява счетоводно въ общинския бюджетъ, отъ най-сигурнитѣ и редовни приходи на общинитѣ, една голѣма частъ, състояща се отъ общинския налогъ и 30% отъ връхнитѣ, които се следватъ на общинитѣ отъ данъка върху занаятето и поземления налогъ. По този начинъ държавата смъкна отъ себе си едно задължение, което прехвърли на общинитѣ, като ги натовари съ единъ твърде чувствителенъ разходъ. Тяжестъ, която не би могло въ никой случай редовно да се понесе отъ празнитѣ каси на никоя българска община, ако срещу това не се отстъпиха съ закона „за измѣнение на закона за акцизитѣ и патентовия сборъ върху питиетата“, — чл. 166 (Д. В. бр. 89/21.VII.925 г.), на респективнитѣ

общини отъ I.VII. с. г., редица преки данъци — именно тия, които сега съ новия законопроектъ се готвятъ да отнематъ.

Само съ така направената своевременно компенсация можеше да се поддържа създаденото положение и въ нѣкой случай да се влѣе нова, макаръ и малка струя въ анимичния финансовъ животъ на общинитѣ. Прехвърленитѣ приходи бѣха лесно и сигурно събираеми, безъ недобори, а и цѣлъ законъ бѣше създаде практика когато за кой и да е приходъ по закона за общинитѣ практиката я създаватъ окръжнитѣ наредби и касационнитѣ инстанции, по твърде труденъ и често противоречивъ начинъ.

Създадоха се за общинитѣ приходи и по други закони, но все още финансовото имъ състояние не се подобри, а напротивъ — отъ день на день се влошава Съществуващитѣ приходни източници пресъхватъ и всѣкаква реална благоустройствена, санитарна, просветна и въобще каква да е политика е невъзможна. Животътъ на общинитѣ е спрѣлъ. Тази е самата истина, очевидна за всѣки дори и най-повърхностенъ наблюдател. Общинитѣ се нуждаятъ отъ нови и сигурни приходи и за това, не само отнемането на съществуващитѣ, но неотстъпването отъ държавата на нови е вредно.

Въпреки очевидно лошото положение на общинскитѣ финанси, отъ нѣколко години се забелезва една тенденция за отнемане отстъпенитѣ вече на общинитѣ и събирани отъ последнитѣ съ усърдие и постоянство, преки данъци. Презъ 1929 г. съ закона „за облагане съ данъкъ моторнитѣ коли“ (Д. в. бр. 80) 10.VII 1929 год се отне въ полза на държавата акциза (чл. 48) отъ автомобилитѣ, мотоциклетитѣ и въобще отъ моторнитѣ коли и се забрани събирането на общински такси (чл. 47), като се отстъпи отъ сжщия акцизъ само 30% — едно намаление много чувствително въ това сигурно приходно перо на общинския бюджетъ. Съ закона за бюджета на държавата за 1931/32 финан. година се забрани на общинитѣ да събиратъ всѣ-

какви други такси за велосипедитѣ (отнася се за налога по чл. 89 п. 6 отъ закона за градскитѣ общини) освенъ акциза, а по бюджета на държавата за 1933/34 финан. година се отне и той и се прехвърли пакъ върху държавата като се премахна за прещението за общинитѣ да събиратъ налога по чл. 89 п. 6 отъ закона за градскитѣ общини, който приходъ далечъ не е тъй сигурно събираемо, както самия акцизъ и въ сжщностъ далечъ не го компенсира.

Сега се готви законопроектъ за отнемане и на всички останали приходи отстжпени по спомнатия въ началото чл. 166 отъ закона за акциза и патентовия сборъ. Ако това се осъществи ще се нанесе едно ново и твърде чувствително сътресение на общинскитѣ финанси. Столичната община

схванала своезременно опасността готви вече изложение, съ което доказва абсолютната невъзможност да се отнеме този приходъ възлизащъ за сжщата около 22,000,000 лв. годишно. Той, обаче процентно не е по-малкъ и за коя да е друга община въ сравнение съ общитѣ ѝ бюджетни приходи.

Прочие, общинитѣ трѣбва чрезъ общи постжпки да изложатъ своето лошо финансово положение, да напомнятъ голѣмитѣ свои неотложни нужди и настоятъ щото въ никой случай да не се посѣга на тѣзи, вече станали общински приходи, а напротивъ, да имъ се отстжпятъ и нови, еднакво сигурни и лесно събираеми.

При липсата на постояннитѣ комисии, грижата за общинитѣ трѣбва да бжде по-голѣма.

Д-ръ П. Д. Скорчевъ

Приносъ къмъ усъвършенствуването на морското лѣтовище Варна

(продължение отъ миналия брой)

За да се разнообрази лѣтуването на гоститѣ ни необходимо е да се улеснятъ въ най-голѣма степенъ излетитѣ до близкитѣ и по-далечнитѣ околности. Излетници винаги ще се намѣрятъ ако лѣтовищната управа, курортната лига, туристиче-

скитѣ дружества си дадатъ по-вече трудъ да устройватъ, спомагани и отъ общинската управа, евтени и удобни екскурзии по море, езеро или пъкъ по крайбрѣжието и вътрешността. Мисля че **Мадара**, съ своята старинна и скалиста чаровностъ би станала любимо излитно мѣсто за нашитѣ лѣтовници ако се издействува до тамъ удобно евтено превозване по желѣзницата и съ автобуситѣ. Хижата „Родни балкани“ е една ценна придобивка и тя трѣбва добре да се разгласи между гоститѣ ни. Всички по-близки пжтища и излетни мѣста трѣбва да се маркиратъ и посочатъ съ нѣколкоезични надписи съ обозначение на разстоянията.—Единъ по-обстоенъ и добре илюстриранъ пжтеводителъ за близката околностъ и побрѣжието издаденъ на български нѣмски и френски е твърде необходимъ.

Единъ редовенъ и стегнатъ санитаренъ надзоръ върху хотели, гостилници и др. под. ще повиши чистотата и спретнатостта въ тия заведения. Млѣко, овошки и разнитѣ продукти за ядене и пиене се нуждаятъ отъ добъръ санитаренъ контролъ и отъ по-естетично разнасяне и продаване. Улицитѣ и околноститѣ на банитѣ трѣба да се подържатъ въ образцова чистота, тукъ не бива да се допускатъ грозни и мръсни бараки за продажба на овошки. Не може въ центъра на лѣтовището да се търпи смрадъ и мръсотия каквато е тази до прогимназия св. Кирилъ дето предстоятъ 20—30 фйтони и коли. Просто недоумяваме какъ е допустнато това мѣсто за фйтонски престой безъ да бжде снабдено съ хидраири и ями за да може нѣколко пжти на день да се промива. Сега то е станало ужасно вонище!

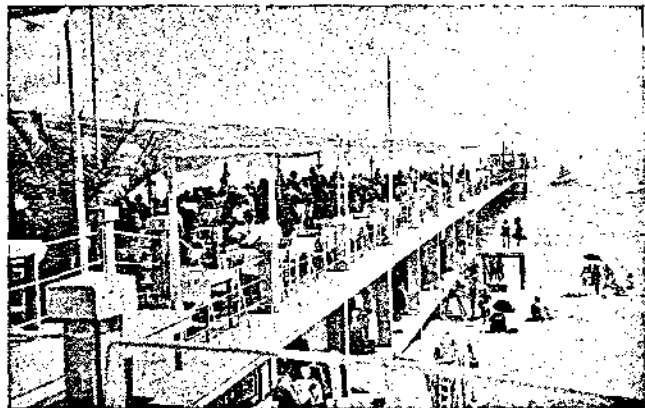
Не бива да се допускатъ просеци, гамени, умоповредени дрипави жени и мъже безспорно да сноватъ между гоститѣ по бул. Сливница, изъ градината, казиното, по разнитѣ локалитѣ. Колкото и да изглежда хуманно да се дава възможностъ на слѣпи, сакати и на процеси да спечелятъ нѣкоя пара, все пакъ трѣба да се разбере, че едно лѣтовище посещавано за отмора и наслада не е мѣсто за такава демагогска филантропия. Лѣтовницитѣ плащатъ, градътъ печели отъ тѣхъ и тѣ

Часть отъ плажа

не бива да се отегчават презъ своето лѣтуване съ досадна филантропия. Общината може да спомогне мѣстнитѣ проседи, а такива изъ вътрешността трѣба да се пропѣждатъ по мѣстожителствата имъ.

Нашето лѣтовище си е придобило характеръ панаирджийско, то е шумно, кресливо и въ тоя си видъ може би се прави на нашенци. Обаче все пакъ не може да се откаже, че и най-веселитѣ и шумни лѣтовници се нуждаятъ, когато си почиватъ, отъ тишина и спокойствие. Но ние не можемъ да се похвалимъ дори съ относителна тишина, нито денемъ, нито нощемъ Градинари, млѣкари и разни други амбулантни продавачи се провикватъ отъ ранни зори до късна вечеръ, пийнали компании пѣятъ съ фалшивъ гласъ най-грѣмогласно и следъ полунощъ, ушераздирателни сирени реватъ въ всѣко време на денонощието, моторитѣ експлодиратъ и гърмятъ като бомби, цѣло лѣто дори и до днесъ единъ файтонджия си прави сеиръ съ една проглушителна камбана и денемъ и нощемъ а момчети търкалятъ дрънчащи желѣзни обръчи дори и по Ц. Бористъ. Нито полицейскитѣ постове, нито друга нѣкоя власть счита за свой дългъ да обуздае смутителитѣ на нощната тишина, когато иначе тѣ сж винаги гстови най-усърдно да преследватъ всѣкиго, когото видятъ, не дай Боже, да носи кошка съ главата надолу! Властѣта трѣба да се проникне отъ съзнанието, че лѣтовищниятъ квар-

Буфета—тераса на морскитѣ бани

талъ не е панаиръ, а мѣсто за почивка на нашитѣ гости, които ние канимъ и търсимъ, защото печелимъ отъ тѣхъ. Интереситѣ на амбулантнитѣ продавачи тукъ оставатъ на второ мѣсто и ние трѣба преди всичко да задоволимъ умѣстнитѣ желаня на нашитѣ лѣтовници.

За валутни, полицейски и други неуредици за липсата на обществени клозети и др. под. не ще кажа нищо.

Обаче не мога да не кажа нѣколко думи за българския езикъ на Варна, който градъ за жалость има още турски обликъ и първитѣ впечатления на пристигащитѣ лѣтувачи сж че тукъ се говори по-вече турски, отколкото български. Още на гарата файтонджии и хамали крещатъ и говорятъ на турски, на турски или полутурски. се говори въ по-вечето бръснарници, амбулатнитѣ фотографы изъ градината се разправятъ на турски, на разваленъ български се разхвалватъ всички раз-

насяни по улицитѣ, вестникарчетата се провикватъ като цигани на покваренъ български езикъ. — Властѣта трѣба да се погрижи и да намѣри начини да въдвори българския езикъ около гарата, у лодкаритѣ, въ пристанището, у амбулантнитѣ продавачи и вредъ гдето се говори макаръ и полуслужебно. Време е да изискваме отъ всички мѣстни търговци и зродавачи да знаятъ и да говорятъ български. Защото съ досегашната си езикова разхалтавеность ние, за нашъ срамъ, сме достигнали до тамъ, че следъ 55 годишенъ самостояенъ животъ гагазитѣ (не само) отъ Кестеричъ още не знаятъ български и говорятъ съ Чехи и Поляци въ св Константинъ продавайки имъ овошки само на турски. Да сж поне турци!

Съ усърдие и упоритость трѣба да се наложи българскиятъ езикъ въ всички обществени мѣста, защото е срамно за града ни, родени тукъ християни или прехранващи се отъ години у насъ чужденци, не бидейки турци, да пренебрѣгватъ нашия езикъ и да си служатъ съ турски. Съ окаянитѣ по банки и другаде надписи „говорете български“ не се постига нищо, тѣ позорятъ нашето народно достолепие и чудно е, че тѣ все още не се премахватъ.

*

Варна като отлично морско лѣтовище и лѣчебно мѣсто възстановяваше здравето, твърде пригодна за реконвалесценти отъ заразни и други болести, като лѣкувашо небѣлодробна туберкулоза, лѣчебно лѣтовище за рахитични, хипертоници, за нервно преуморени и пр. може съ успѣхъ да привлече многобройни нуждаещи се изъ Сръдня Европа и изъ балканскитѣ държави още и за това, че въ Варна, сравнително европейскитѣ курорти животътъ е най-евтенъ. Отъ голѣма цена е, че тукъ лѣтото е безоблачно и слънчево, горещината не е голѣма, когато по нѣмскитѣ морски курорти едва се набиратъ 15—20 слънчеви дни презъ лѣтото, морето е студено, а пѣкъ въ сръдиземноморскитѣ курорти лѣтото е извънредно горещо.

Обаче ценнитѣ качества на нашето лѣтовище на западъ не сж известни; Нито въ единъ нѣмски медицински учебникъ, нито въ единъ медицински календаръ или бански и курортенъ алманахъ името на Варна не фигурира. Западнитѣ лѣкари още нищо не знаятъ за Варна, поради което тѣ сж ли-

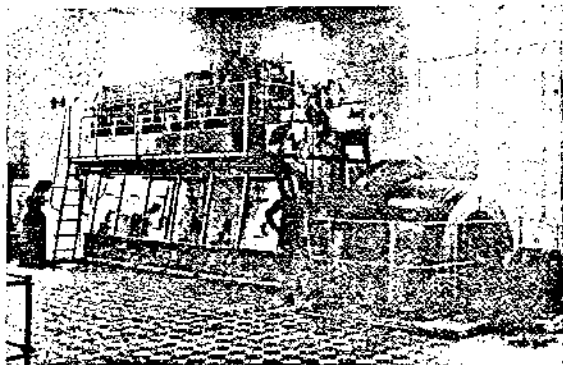
Рибарска къщица и лодки по брѣга на Варна

шени отъ възможността да отправятъ своитѣ пациенти къмъ нашето лѣтовище

Наложително е, штоо рекламната служба да се разпростре, покрай другото и въ медицинскитѣ списания, въ издателствата на медицински календари и алманаси, рекламни брошури и проспекти да се разпратятъ по сръдноевропейскитѣ клиники, на професори и по-видни лѣкари, както това се върши отъ всички почти западни, дори и френски курорти, които редовно изпращатъ и на българскитѣ лѣкари своитѣ луксозни проспекти и лѣчебни продукти въпрѣки валутнитѣ за насъ мжчнотии.

Трѣба да се направятъ голѣми улеснения за да могатъ да се привлечатъ по-вече чужди и наши лѣкари въ Варна. Заштоо живата реклама на лѣкаря е най-резултатна.

Презъ последнитѣ години общинската ни управа бѣше взела похвалното решение штоо всички лѣкари дошли и намиращи се въ Варна да се ползуватъ съ бесплатно кжпане въ морскитѣ бани. За жалостъ презъ изтеклото лѣто това-прозорливо решение се отмѣни безъ общинската каса съ това да се обогати. Ако лѣкаритѣ се ползуватъ въ всички курортни мѣста и бани съ най-различни облекчения и изгоди, съ това се цели добра смѣтка. Заштоо комуто се дава ще даде. Ако е полезно и необходимо лѣтовището Варна да се проучи въ климато- и таласотерапевтично отношение най-всестранно, безспорно е че първи българскитѣ лѣкари ще трѣба да се нагърбятъ съ тази ра-

Единъ отъ двигателитѣ на Варненската Електрическата централа

бота и съ тия свои проучвания тѣ ще допринесатъ твърде много за посетимостта на лѣтовището. И безъ това единствено българскитѣ лѣкари сж, които по свой починъ безкористно се заловиха съ изучаването на лѣковитостта и индикациитѣ на нашето морелѣчение, и тѣ сж които го популяризираха въсредъ населението. Несъмнено е че и варненскитѣ лѣкари направиха твърде много за разгласяването на лѣчебността на нашето лѣтовище съ неговитѣ бани. Варненскитѣ клоувъ на Бълг. лѣкарски съюзъ не е безучастенъ къмъ интереситѣ на лѣтовището ни и съ течение на времето той ще направи потрѣбното да се систематизиратъ всички изучавания и наблюдения извършвани отъ лѣкаритѣ въ разнитѣ градове на страната ни. Тогава съ цифри и статистики ще може да се излѣзе и въ чуждия медицински печатъ и по този начинъ да насочи

болни и реконвалесценти, изнурени и похабени чужденци къмъ слънчевитѣ брѣгове на нашето Черно море. — Общината ни всячески трѣба да се стреми да привлече къмъ Варна и да спечели обещанието на наши професори и видни лѣкари да работятъ въ това направление. Тѣсногрудото скжперничество не може да бжде общественъ двигателъ!

Една умѣстна и хубава разгласа на Варна като гроздово лѣтовище може да се направи тъкмо чрезъ гроздето. Ние изнасяме милиони килограми разни сортове отлично грозде въ Берлинъ, Виена, Варшава. Но подъ какви имена? — турски: Афузъ-али, чаушъ, димятъ. Срамно и позорно е, че и до днесъ не можахме да премахнемъ тия турски имена и да ги замѣнимъ съ звучни български названия, та ведно съ нашето вкусно и угледно грозде да изнесемъ и малко българщина въ чужбина.

Само миналата година е изнесено отъ Варна около 190 вагона, т. е. 1 мил. кгр. грозде димятъ въ нѣмско. Ако това грозде носеше името Варна или Варненка ние бѣхме разгласили нашето лѣтовище най-малко между 3—4 милиона нѣмци, които чрезъ собственото си гърло ще узнаятъ, че въ слънчева Варна зрѣе чудесно грозде. — Желателно е варненската общинска управа да се занимае съ този въпросъ и да изложи предъ лозарската кооперация нуждата и ползата отъ побългаряване на имената поне на нашитѣ износни сортове грозде.

Съ тѣзи предложения и бележки далечъ не се изчерпва въпроса за издигането на нашето морско лѣтовище до степенъ задоволяваща по-културнитѣ вкусове и на европейската публика. Обаче всѣки варненецъ трѣба да има за свой дългъ пресъпването на града ни и да не се скжпи да каже онова що знае и може.

Неправилно внесени данѣци

Неправилно внесени въ повече данѣци, върхнини и пр. въ данѣчни бонове до 1. XII. 1932 год. се прихващатъ срещу други дължими отъ данѣкоплатеца суми за данѣци и други държавни вземания, макаръ и по закона за закупване и износъ на зърнени храни тѣ да не сж платими въ данѣчни бонове. Ако данѣкоплатеца не дължи такива данѣци, сумитѣ се връщатъ въ пари. Въ случай, че боноветѣ сж били закупени отъ Б. З. Банка, тѣ се заплащатъ съ 20% въ по-малко отъ номиналната имъ стойностъ. (Забел. къмъ чл. 13 отъ зак. въ д. в. бр. 278 отъ 13. III. 1933 г.).

Задълженне на производителитѣ.

Лозари овощари, които не се снабдятъ съ акцизни данѣчни книжки или се снабдятъ съ такива, но не ги съхраняватъ, не ги представятъ на данѣчната или общинска власть за нанасяне даннитѣ по тѣхъ, се наказватъ съ глоба отъ 200 до 10000 лв. за всѣки отдѣленъ случай. Тѣ сж длъжни при продажба на вино или ракия да представятъ тия книжки на мѣстното акцизно (данѣчно) управление или на общинското за отбелязване на продаденото количество вино или ракия и на изплатенитѣ за тѣхъ данѣци. (Окр. № 22051 отъ 1. IX. 1933 г. на отд. за акциз.)

„На 5-ый 8-врий въ писахме, въ което въ притворихми препись-тъ протестътъ, което направѣ и проводи тукашнѣтъ Епархія връхъ дѣлата на смѣсяната комисія; нъ по каква причина го не обнародвахтѣ до тожъ часть? незнаемъ!

Сжщо Вы писахми на 20 7-врий, въ него въ притворихми проба за да нѣ напечататѣ вѣначални свидѣтельства, и за тѣхъ не ни отговорихтѣ. Прочее ся умоляватѣ съ прѣво да нѣ отговоритѣ, ще нѣ ли да гѣ напечататѣ или не; защото, като не ни останаха смѣ принудени да пишемъ другадѣ.

Притваряме Вы расписъ-тъ на Лотереѣтъ училищнѣ, която ся съставѣ на Августъ 1-ый 1868 г., а истеглюванѣто ѣ стана на 30-ый престаналаго 1860; прочее ся умолявате съ прѣво да обнародватѣ на значитѣ нумера за знаніе на сѣкиго, като кажитѣ така: Лотереѣтъ на въ полж на Варн. Бѣлг. Училище, сж истегли, на която общинѣтъ моли онѣя господинови, да си провѣдъ-тъ билетитѣ чрезъ приятели или стойность-тъ на печалбата да си взематѣ, или ако гѣ подаряватѣ нѣка отговоръ-тъ за да имъ ся запишатѣ иманата въ протоколъ-тъ училищнѣ.

За тва извѣстіе ако искатѣ наръ съ прѣво ще пишемъ г-ну Камбурову да въ гѣ брой, както и стойность-тъ на училищната—Македония предварително да ви благодаримъ“.

На стр. 440, съ дата 5.XII 1869 г., е помѣстено копие отъ писмо безъ адресъ, а само съ обръщеніе: „Господине Прѣдседателю!“

Ето съдържанието му:

„Благодарно прѣхмы честното въ отъ 13 8-врий, на което съдържанието добрѣ проумѣхме.

За жалость тѣзи годинѣ нашата Епархія като нѣвозможа да сполучи въ сейдбата отъ една страна и длъговѣтъ имъ доста отъ другѣ; затуй нѣще можемъ да съберемъ волнѣтъ помощъ, която нѣ искатѣ въ настоящата година, нъ дано другѣ-тѣ околнѣ посрѣщнатѣ нуждата. А нашата община остава задлъжена за идущата година да спомогне спорѣдъ силата си.

Молимъ имайтѣ ѣж въ числото на онѣя, които сж внесли, и нѣдейтѣ нѣ презира, защото намъ е твърдѣ совѣстно да въ откажемъ, но като нѣма никакъ лѣснотія, нема что да сторимъ за туй упростетѣ по настоящемъ.

Копието отъ писмото на стр. 441, съ сжща дата, което е полуизвѣтрѣло, е отправено до Г-да Иванчо и Стоилъ Ефенди, безъ указание на мѣстожителството. Въ писмото се говори, че имъ се изпраца чрезъ отца Нила расписъ за нумерата

на печелившитѣ билети отъ лотарията, да бжде обнародванъ въ в. „Дунавъ“.

Копието отъ писмото на стр. 442, съ сжща дата, безъ адресъ, а само съ обръщение, е сжщо по лотарийния въпросъ.

На стр. 443—444, съ дата 9.XII 1869 г., е помѣстено копие отъ писмото до Негово Высокорепоподобіе отца Н. Д. Изворовъ въ Руссе.

Ето съдържанието му:

„На 5-ый того въ писахми, въ него имахтѣ претворянъ препись отъ лотерийнѣтъ печалба, на която нумерата да напечататѣ въ в. В. Дунавъ, за прѣманѣто му ся не съмняваме.

Приносяшіи настоящѣто нѣ на имя: Г-нъ Симеонъ Колювъ пазарджиклія идва въ градъ-тъ Вы да подаде жалба връхъ кондрата, когото бѣ исправилъ съ Манкаляне да направи шюшето пѣтя мѣжду Варна и Пазарджикъ за тѣхна сѣка; защото рѣченнѣй като испѣлнѣ условіето на кондрата отъ една страна и взе си потрѣбнѣ-тѣ свидѣтельства писменнѣ отъ Мендисъ Скендеръ бѣе отъ другѣ де да си искѣ стойность-тъ по условіята, които отказаха по причинѣ: че, рѣченнѣй пѣтъ по друго надзирателство и заповѣдъ, ся повтори направата на което нѣматъ право никакъ селянитѣ да му предплататѣ. Понеже рѣченнѣй по условіето си . . . пѣтътъ, като ся удобри и отъ сжщій мѣндизинъ, който прѣдварително бѣ начерталъ и по самото чертанѣ, ся взе основаніе и направиха условіето.

Той тука ако и да даде нѣколко пѣти жалба, нѣ никакъ ся не разгледа работата му. За туй Вы молимъ да му спомогнитѣ до колкото е възможно да си намѣри реченнѣй правото защото другояче сж лишава отъ клѣца и сичко, което е даже сиквесто.

Като бѣше тука главния Мендизинъ бѣше го прѣдставилъ тукашнѣй Скендеръ Бей и му исправилъ остно подробно; комуто каза, както и Тукашнѣй паша да не губи врѣмя, нъ да дойде въ градъ-тъ Вы да ся жалова, и само тогава чрезъ Емирнаме може да му ся разглѣда давіята. Прочее ся умоляватѣ да разкажитѣ прѣдварително на сичкѣ онѣя, гдѣто ся отнася неговата работа.

Увѣренѣ на патриотическѣ-тѣ вашѣ чувства, смѣемъ да ся надѣемъ че, ще му спомогнитѣ доста; затуй бржзами предварително да Вы благодаримъ“.

Копието отъ писмото на стр. 445 безъ дата и адресъ, а само съ обръщение, е полуизвѣтрѣло. Въ него става дума да се спомогне за освобожда-

ването на 6 души българи отъ с. Ючъ-орманъ, които били арестувани.

На стр. 446, съ дата 13.XII 1869 г., е помѣстено копие отъ писмото отправено до Негово Высокопреподобіе Отца Нила Д. Изворовъ въ Руссе.

Ето съдържанието му:

„Крайното ни стана на 9-ый того, въ него Вы казахмы до тогавашнитѣ потрѣбы; Асега Вы препоручае приносящаго настоящаго ни Хаджи Теодосій Еромонахъ, комуто спомогнетѣ, както и нѣя отъ и го проведетѣ за Ловечъ. Той тамо не трѣбва да го иматѣ, защото нѣе за маяние; Молимъ свабдѣте го съ писму до Ломскатъ общинж или Оряховската, гдѣто да му спомогнатѣ“.

На стр. 447, съ дата 15.XII 1869 г., е помѣстено копие отъ писмото до Почитаемата Българска община въ Търново.

Ето съдържанието му:

„Вашъ единъ съотечественникъ не имя Г-нъ Цаню отъ колѣбитѣ Нейковцы, имаше тука сынъ Кою Цаневъ, който ся помина прѣди 7-мѣс. и оставы стопаницата си вдовица съ три дѣца едно момичи и двѣ момчета сега; отъ тѣхъ едно момче ся поврѣди и остана съ едно око на възраст 13 годишно другото на 5—5-ны, а момичето 16 годишно.“

Тыя сырачета ся прѣдставиха и трѣсятъ бащиното си наслѣдство отъ чичовитѣ си Иванъ и Митя; Прочее Вы молимъ да пишитѣ и распитатѣ какво има рѣченній и да ны по скоро отговоритѣ, та да дойде тамо стопанката му“.

На стр. 448, съ сѣща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Благоговѣйния отецъ Ганчо въ село Суджасъ-къой.

Ето съдържанието му:

„Чгомъ пріемны-тѣ настоящаго ни да дойдѣтѣ тука, защото имж да ся питатѣ за нѣкоя работж твърдѣ потрѣба. Прочее не ся баветѣ, нѣ поскоро дондетѣ“.

На стр. 449—452 съ сѣща дата е помѣстено копие отъ писмото до Негово Высокопрѣподобіе Обца Н. Д. Изворовъ въ гр. Руссе.

Ето съдържанието му:

„Господа Прѣдсѣдателю!

„Прѣди 13 години дойдоха тука Г-нъ Никола, Миху и Жеко редомъ отъ Елена, за да работатъ градинарство, които взеха съ наемъ по една градинж отъ монастирскыты. И тѣж като

работиха рѣченны-тѣ градини-тѣ, въ сѣщо время почнаха да си изкореняватъ празны царскы мѣста, които едвамъ въ 7 цѣли години можаха да докорень-тѣ тримата 195 уврата мѣсто. Тогава скокватъ гагаузы тѣ и искатъ да усвоятъ казаны-тѣ мѣста съ намѣрение: че тѣ мѣста быле мерж манастирска, когато той има само 800 уврата свое мѣсто, а днеска е 1200 и ся не благодарятъ на неж си кражба, но дерзнаха и искатъ да усвоятъ и сыромашкыя потъ. Рѣченны-тѣ, ако и да праватъ давя отъ пѣтъ години насамъ за да си отгърватъ мѣстата, нѣ и до тѣж часъ крайно рѣшеніе не сж е дало“.

„По тѣжы пречинж и постѣжж на гагаузы-тѣ, рѣченны-тѣ подадоха жалба на прѣждебывшій тукъ мютесарифинъ Н. П. Аптараманъ Паша и искаха да имъ ся разглѣда работата въ мезлишатъ, нѣ като ся продлѣжи деста врѣми, ся принудиха и проводиха одного отъ тѣхъ си у градъ-тѣ Вы гдѣто да расправы подробно работата на Вашій мезлищъ, комуто тутакси дали за тука Едно Емириаме за да имъ ся добрѣ разглѣда работата. Тогава тукашній мезлищъ заповѣда на Тапуджи Мяомуру Мустна Ефенди и Асанъ Ефенди да утидатъ заедно съ селяны-тѣ отъ Кестиричъ и Чорбаджийтѣ, които, като разпитаха добрѣ разумѣха че, мѣстата сж царскы и принадлежатъ на рѣченны-тѣ сыромасы, които сж гы изкоренили; И така сѣщото съобщихж на мезлишатъ, който съ днеска утро продлѣжи работата почты една цѣлж годинж безъ даде нѣкой край. Въ това расстояние излязоха Емякчійтѣ да мѣрятъ лозята гдѣто ся ненамѣрили тамо рѣченныты сыромасы, и тѣж примѣрватъ и мѣстата си съ монастирскыя потъ, които записали за монастирскы; нѣ послѣ като ся научиха хората за случкѣж, тутакси подаватъ втора жалба на сѣщій Паша, който поднися и жалбата сж отправи до Емякъ Мяамуру, който отиди втори пѣтъ, примѣри мѣстата и записа връху Никола, Миху и Жека, като имъ даде нуждытѣ-тѣ книгы и отдѣли мѣстата и отъ него часъ и до сега плащатъ на Царщината дарь-тѣ, става почти двѣ години, притія пакъ монастирскыя Векилинъ насилственно уре, сей и съ наемъ дава мѣстата като пѣди сыромасы-тѣ“.

„Г-да тва праволие? не наистѣнна! нѣ что да сторатъ хорицата, когато нѣма кой да имъ пристой и спомогне; за туй ся принудиха днеска и своевольно подаряватъ половинжж отъ мѣстото на Тукжшнатъ Българскж общинж, само да имъ спомогни и си отгърватъ мѣстата. Обаче знайтѣ добрѣ че тукашнатъ общинж само съ своята си сила нѣможе противостоя. По тѣжы пречинж Вы молимъ разпитайтѣ добрѣ и ся научетѣ навѣрно какво е законътъ на изново изкоренено мѣсто.“

кому принадлежи, и по кой начинъ ся може спечели давята."

"Ный мислимъ за подобрѣ Г-ны да нарѣдитѣ тамо единъ Вѣрянъ вашъ человекъ, който да почны тжзы давя, която, като ся спичели 95-тѣхъ уврата мѣсто да раздѣлимъ на половинж сир. на двѣты Бѣлг. общинѣ. Защото, когато имагъ хората пълно право, да го остави ли да ся ползватъ Гагаузы-тѣ, а не ный и Вый и сыромаситѣ? Не!"

"За тжзы работа може да ся научитѣ и отъ скщій попъ Констандина, който бѣше на него врѣмя Манастирскы Векилинъ, прочее распитайтѣ го. Слѣдователно размислетѣ и чтого намѣритѣ за благословно съ прво ни отговореты."

"Увѣрени на благо-тѣ вы чувства, смѣемъ да ся надѣемъ че ще ся постараетѣ до колкото е възможно да ся отгърватъ мѣстата; загуи бржзамѣ прѣдварително да благодаримъ*."

Копието отъ писмото на стр. 453, което е полуизвѣтрѣло, е отправено до Недю Чорбаджи и сичкы комшии въ Гюнь-дооду. Съобщава имъ се да изпратятъ тукъ Г-на Ради Душовъ защото билъ потрѣбенъ.

Писмото на стр. 455, което е полуизвѣтрѣло, е безъ адресъ, а само съ обръщение: "Почитаемо Бѣлгарско общино!" Въ него се говори, че за свещеникъ въ с. Геленджикъ билъ ржкоположенъ Иванъ Димитровъ отъ Н. П. Доротея Софийски, като му е далъ и нужното свидетелство. Общината го препоръчва да го имагъ за свещеникъ въ числото на другитѣ свещеници.

Копието отъ писмото на стр. 456, което е полуизвѣтрѣло, е отправено до "Почитаемы чорбаджий сичкы старцы и комшии съ селото Геленджикъ". Въ него се говори за ржкополагането на тѣхния съселенинъ Попъ Иванъ Димитровъ, който имъ се изпраца за да имъ свещенодействува,

Копието отъ писмото на стр. 457, което е полуизвѣтрѣло, е отправено до Тодоръ Георгиоглу въ с. Тестеджій. Въ него се говори да се изпрати тукъ известни лица отъ Султанларъ за да се прегледатъ смѣткитѣ на общината и се погодятъ. Ако съ добро не дойдатъ ще бждатъ дозедени чрезъ Правителството. Като дойдатъ да донесатъ и тевтеритѣ си.

На стр. 458 и 459, съ дата 31.XII 1869 г. е помѣстено копие отъ писмото до Бѣлгарскитѣ общини въ Пазарджикъ и Балчикъ. И дветѣ писма имагъ еднообразно съдържанне.

Ето какво е то:

"Приносящій настоящето ни отецъ Константинъ А. Джновски, ся днеска провозда до вашата община, който носи писмукто проведено намъ отъ Св. Бѣлгарскы Сѣборъ изъ Ц/градъ за да Вы го прочете и отъ тамо въ Балчикъ и Провадія. Прочее, като го разчитати и проумѣтѣ добрѣ съдържаніето му трѣбва да си упжлноощитѣ двама достойны прѣдставители писменно, които да ся намѣратъ безъ друго тука на 10-ый Януарій, гдѣто да направимъ едно общо заседание, размислимъ и рѣшимъ за добрата нарѣдба, която да положимъ въ дѣйствиє по съвѣтитѣ на Архїерейското наше писму. И така само като ще можемъ да спомогнимъ на желаемата сполука за рѣшеніето на въпроса, трѣбва и ся отъ назы изискова, за туй да не пропуцаме настоящата скжпа минута*."

Копиетата отъ писмата на стр. 469—470 не съдържатъ нѣщо важно и смѣстено.

Копието отъ писмото на стр. 471—472 съ дата 1.I 1870 г., е адресирано за Цариградъ и почва съ обръщение: "Господиє Прѣдседателю!" Съдържаніето му, като важно, предаваме изцѣло.

"На 5-ый престаналаго мѣсяца и Г-да Вы писахмы, въ него Ви казахмы до тогавашны-тѣ потрѣбы. А сега ся благодарно отговаряме на Архїерейско писму отъ 16 престаналаго м. м. и г. въ него писаны-тѣ Вы добрѣ проумѣхмы*."

"Вы крайно благодаримъ съ гдѣто ни възрадвахтѣ по празницитѣ, като ни благословихтѣ."

"Изложеній Ви почеркъ връхъ управленіето на тукашното Духовенство за въ будуще, взехмы подъ добра забѣлежкж, когото ще се стараемъ въ малко врѣме да положимъ въ дѣйствиє, защото по ясното убежденіє проумѣвамы че само съ тжй като постжпимъ ще си скоро сполучимъ общата цѣль*."

"Въ тукашнѣтж Епархїя такоеъ достоянъ свещеникъ за да отговаря на званіето си нѣма мѣ за зла честь. Нѣ отъ Св. Б. Сѣборъ ще искжме единъ достоянъ Архимандритъ, който да познава и турскыя говоримъ язѣкъ добрѣ; загуи размислеты и ни отговоритѣ по скоро; защото Вашето Архїерейско писму проведихмы съ нарочно лице въ Пазарджикъ, Провадія и Балчикъ, който да имъ го прочете и гы умоли да упжлноощятъ двама прѣдставители и дойдатъ тука на 10-ый того, та да направимъ заседание*."

Следъ 459 страница следва 469. Направена е грѣшка при нумерацията на страницитѣ. Нумерацията е направена съ машинка.

Копието отъ писмото на стр. 469 е почти цялото е извѣтрѣло. То е отправено до редакцията на в. „Македония“ въ Цариградъ. Въ него става дума за обнародване расписа на лотарията колкото се може по скоро.

Копието отъ писмото на стр. 470, което е полуизвѣтрѣло, е отправено до Русе. Въ него се говори за лотарията.

Копието отъ писмото на стр. 473, което е полуизвѣтрѣло, е отправено до Г-на Павли Чорбаджи въ Гевреклеръ. Съ писмото се канятъ да дойдатъ тукъ известни лица „за да се расправи работата на даскала“.

Копието отъ писмото на стр. 474, съ дата 7.1 1870 год., което е отправено до почитаемата Българска община въ Провадия, е еднакво по съдържание съ писмата на стр. 458 и 459, които дадохме.

Копието отъ писмото на стр. 475, което е полуизвѣтрѣло, е отправено до Коста Чорбаджи въ Кара-Юсейнъ. Въ него става дума за наследство.

На стр. 476, съ дата 16.1 1870 г., е помѣстено копие отъ писмото до Почитаемата Българска община въ Пазарджикъ.

Ето съдържанието му:

„По желаніето на тукашны-тъ и вжшнитѣ коповачи на училищиятъ Лотереѣж истегленіето ѣ стана и ся проводиха нумерата на печалби-ты за обнародване прѣзъ вѣстницитѣ; Прочее ся умоляватъ да придадетъ стойность-тж на дългъ-тъ си гр. 170 сто и седѣмдѣсятъ на Г-на Петра Андреювъ, отъ когото ще ги получимъ.“

По общото удобрѣние, вы молимъ да ни проводитѣ печатнитѣ си вули, които да распратимъ по другы-тъ общины и за тука; защото тукашны-тъ ся саръшиха и да не правимъ други разноски и печатамы за сега другы, когато вый имж-тъ ще послужатъ.

На стр. 477 съ сѣща дата е помѣстено копие отъ писмото до Благоговѣйния Отецъ Иванъ въ с. Геленджикъ.

Ето съдържанието му:

„Днеска придадохмы записа ви отъ лири турски двѣ на Г-на Петра Андреювъ, комуто бройтѣ стойность-тж и си вземете записката“.

На стр. 478, съ сѣща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа Злати Чорбаджи въ Геленджикъ.

Ето съдържанието му:

„Негово Высокореподобіе отецъ Архимандритъ Панаретъ, вы бѣше оставилъ нѣколко кила жито да го расправитѣ и проводитѣ стойность-тж му, нъ и до тоѣж часъ не ни ѣж проводихтѣ, за туй вы молимъ да придадете стойность-тж на Г-на Петра Андреювъ, когото нарочно задлъжихмы да дойде въ селото ви и вземѣ край тѣж работа“.

Копието отъ писмото на стр. 479 е свършено извѣтрѣло.

На стр. 480, съ дата 21.1 1870 г., е помѣстено копие отъ писмото, до Господа Дойчио Чорбаджи и сичкы комши въ Ясж-башъ.

Ето съдържанието му:

„Негово Высокореподобіе отецъ Архимандритъ като неще да дойде скоро на вашето село, поржчалъ вы да съберетѣ и проводитѣ помощта по гр. 6 шесть до въ гебедже Попъ Георгя; нъ вый не сте ги проводили до тоѣж часъ. За туй чтомъ пріемните настояшето вы да ги приберетѣ и поскоро да ги проводитѣ, защото другояче ще ся накажитѣ, като не покорны“.

На стр. 481, съ сѣща дата, е помѣстено копие отъ писмото до Господа Момчио и Сичкы комши въ село Емирлери. Съдържанието на писмото е сѣщо като предидущето.

На стр. 482, съ дата 24.1 1870 г., е помѣстено копие отъ писмото до Благоговѣйния отецъ Констандинъ въ Девиѣ.

Ето съдържанието му:

„Понеже на скоро станаха новы наредбы и условия мѣжду другы-ты общины; за туй отъ сега трѣбва да пращаты селяны-тъ Вашы, да отивать въ Провадиѣж и си вземжтѣ Вула. На тѣж послѣдны-ты нѣмаше да дадемъ вулы, нъ защото врѣмято противно не гѣ върнахме, а за другы пѣтъ да не ставатъ тѣж, понеже ще породжтѣ негоданія мѣжду общины-ты“.

На стр. 483, съ дата 26.1 1870 г., е помѣстено копие отъ писмото до Благоговѣйния Отецъ Станчио въ Гюндоду.

Ето съдържанието му:

„Благодарно прѣхмы честното вы отъ 17 того, въ него писаны-ты вы добрѣ проумѣхмы.“

Днеска писахмы на Гевреклери нужды-тъ, връхъ вѣхтыи и новыи учитель, та и святинявы, като отидитѣ разкажетѣ имъ и вый колкото можеты.

Отпразднуване на деня на книгата въ Варна.

Впечатления на нѣкои отъ посетителитѣ, писани въ книгата за посетителитѣ на изложбата на книги при общинската библиотека.

19 Ноемврий 1933 г.

Неоспоримо благородна инициатива съ отлични постижения.

М. Юрдановъ.

Дълбоко поучителни и извънредно интересни по своя характеръ изложбата по земледѣлската култура, заслужава да се види отъ всѣки единъ интеллигентенъ гражданинъ на нашата страна. Хвала на инициаторитѣ ѝ! Желателно е да се уреждатъ по-често такива изложби.

К. Панайотовъ.

Изложбата на книги по земледѣлие и отрасли му, научнитѣ и художествени картини идатъ да подсетятъ, че и най-примитивна професия, поеме ли се въ рѣцетѣ на образовани и културни люде, представлява отъ себе си не яремъ, а подвигъ. Хвала на инициаторитѣ на подобни изложби.

Е. А. Енчевъ.

20 Ноемврий 1933 г.

Останахъ твърде доволенъ отъ изложбата. Значи и по този въпросъ мнозина и много сж писали. Но за съжаление, това у насъ малко се чете, а особено отъ селското население, което именно най-много трѣбва да се интересува отъ тази литература.

В. К.

Впечатленията ми сж отлични. Като пожелавамъ интересътъ на четцитѣ да бжде по-голямъ, съ което ще станатъ причина тоя важенъ въпросъ да бжде разрешенъ по-скоро и благоприятно.

П. Панайотовъ, кметъ.

Желателно е изложби, подобни на настоящата да ставатъ въ съответни помѣщения, било въ нѣкои отъ училищата или въ подходящо обществено или държавно здание, защото тукъ, освенъ че е тѣсно, но се прекъсва и четенето отъ редовнитѣ читатели. Иначе изложби отъ подобенъ родъ заслужаватъ похвала и насърчение.

П. Т. Филевъ.

Наистина праздуване на деня на книгата е похвално. Тукъ прави впечатление, че сж изложени книги, предимно, засѣгащи земледѣлието и скотовѣдството, а трѣбва да се изложатъ книги и отъ другъ характеръ, защото тукъ идватъ посетители, които ги интересува не земледѣлие и стопанство. Разбирамъ, че нѣма мѣсто за излагане на всичко. Ето защо трѣбва да се избиратъ по-големи салони.

П. Ст. Псловъ.

Идеята за праздуване на деня на книгата е похвална. Бждащето на България и нейното развитие се длѣжи на нейната книга, която се е запазила презъ турското робство въ Рилския и Св. Горския манастири. Ето защо трѣбва всички да се стараемъ да четемъ книги, защото книгата е най-добрия другаръ на човѣка.

21 Ноемврий 1933 г.

Желателно е такива изложби да бждатъ популярни за непосредствено заинтересовацитѣ — незнающитѣ трѣбва да се учатъ. Идеята и тукъ е похвална.

В. Тодоровъ.

Азъ бихъ желалъ да видя въ всички наши библиотеки и читалища хора като Добринъ Василевъ и Г. Сапунджиевъ.

Вл. Русалиевъ.

По пѣтя за изложбитѣ за стопанска просвѣта се постигатъ ценни придобивки за ония, които търсятъ разковничето за икономическия напредѣкъ на нацията ни.

П. Петковъ, Ст. Стояновъ.

Наследницитѣ да внимаватъ!

Понеже солидарната отговорностъ по закона за данѣка върху наследствата е премахната, то ония отъ наследницитѣ, които не сж подписали общата декларация или общия описъ на наследственитѣ имоти се считатъ нарушители и се глобяватъ съ 25 на сто отъ следуемия имъ се данѣкъ. Спрямо наследници лѣкъ, които не сж подали въ срокъ отъ името на всички наследници такива, постановлението по отношение на опредѣления имъ данѣкъ влиза въ законна сила, макаръ и да е обжалвано отъ нѣкои отъ другитѣ наследници. Ако има малолѣтни наследници вмѣсто тѣхъ и отъ тѣхно име декларациитѣ се подаватъ отъ преживѣлия тѣхенъ родителъ, който по право е тѣхенъ настойникъ или отъ избрания настойникъ или отъ избрания настойникъ, ако башата и майката не сж живи. (Окр. № 1032 отъ 27. I. 1931 г. на отд. прѣк. данѣци).

Пропущане да се дадатъ възражения

Данѣчнитѣ агенти, ако установятъ по декларацията облагаеми доходи по-големи най-малко съ 10% отъ деклариранитѣ, съобщаватъ това на данѣкоплатцитѣ, които могатъ да направятъ възражения въ двеседмиченъ срокъ. Ако данѣкоплатеца не направи възражения въ казания срокъ и въ послѣствие остане недоволенъ отъ опредѣления му данѣкъ, като се потъжи предъ контролната комисиия въ законния срокъ, последната трѣбва да разгледа подадената тѣжба. Недаването на възражения не лишава нечѣзразилитѣ данѣкоплатци отъ правото на потъжване предъ контролната комисиия. (Окр. № 17566 отъ 13.X. 1933 г. на отдѣл. за прѣк. данѣци).

— Всѣки, който постъпи въ едно сдружение, гласи чл. 33 отъ зак. за кооп. сдруж., е отговоренъ и за задѣлженията, които сдружаването е сключило преди неговото постъпване.

— Общинската врем. трудова повинностъ за всички мнѣли години се издѣлжава съ общо 500 лв., ако се платятъ до края на 1933 г. (Нар. въ Д. В. брой 18 отъ 1933 г.).

ИЗЪ КАТАЛОГА НА ЛИГАТА ЗА КУРОРТА — ВАРНА

Впечатления на чужденци — лѣтовници, лѣтували въ Варна.

На френски езикъ.

Развоятъ на Варна е чудесенъ. Ние — Чехославашкитѣ журналисти, горещо желаемъ на Варна успѣхъ въ бждаще и ще обнародваме своитѣ си впечатления въ нашата преса, за да се разширятъ сношенията между двата славянски народа.

Имаме следнитѣ пожелания:

1) По-малко официални формалности и по-малко фотографии и легитимации.

2) Нѣколко инструктори по плаване.

3) Кошници за непотрѣбни книги поставени на плажа, а особено въ стаитѣ на хотелитѣ и на частнитѣ домове за прибиране въ тѣхъ остатъци отъ фрукти и др.

4) Трѣбвало би да се организиратъ продавачитѣ на илюстрованитѣ картички, защото тѣ много обезпокояватъ посетителитѣ на ресторантитѣ.

5) Женския плажъ трѣбвало би да има параванъ, както и мъжкия плажъ за мъже, безъ бански костюми.

Моли Сукенкова
журналистка „Отъ Народни
Листи“, Прага.
28. юлий 1930 г.

На нѣмски езикъ.

Пребиваването ми въ Варна отъ началото на този месецъ бѣше въ всѣко отношение приятно и напълно удовлетворително.

Хубавото мѣстоположение покрай морето отличното устройство на банитѣ, които биха могли да послужатъ за образецъ на много западноевропейски бани, правятъ отъ пребиваването въ Варна истинско удоволствие.

Р. Рицайръ — Виена.

На Украински езикъ.

Варна съ своитѣ плажове и постоянно вълнуващето се море принадлежи къмъ хубави бански лѣтовища. По примѣра на други бански мѣстности въ Западна Европа, трѣбва би да се намалатъ за чужденцитѣ полицейскитѣ формалности.

Д-ръ Б. Бирчакъ
комендантъ на Скаутитѣ, Ужгородъ
въ Чехословашката Република.

На Английски езикъ.

Въ Варна сме прекарали най-приятно време и тя не напразно се нарича Царица на Черното Море. Варненския плажъ и морето надминаватъ всички очаквания и това заслужава по-голяма пропаганда.

3. Августъ 1930 г.

Харри Д. Зихаръ
Георгъ Нирцилъ
журналисти.

На Чехски езикъ

Миналата година бѣхъ въ Варна и тази година дойдохъ пакъ; — защо? — Оставихъ хубавия плажъ, какъвто нѣма никжде въ Европа измежду познатитѣ на мене морски плажове. Варна ми се вижда най-красива. Никжде на Западъ не се намира таква прелестно мѣстоположение и добро съединение. Варна ще остане рандевуто на Чехитѣ.

Желая на Българския народъ Варна да стане първостепененъ курортъ.

Р. Бизансъ
учителъ въ Педагогич. училище
Прага.

На Полски езикъ.

Варна принадлежи къмъ най-хубавитѣ климатично-бански мѣста, а нѣколко седмичното си пребиваване въ тази пречудна мѣстность, мога да зачисля къмъ най-хубавитѣ ми дни.

Обществото прекалено вежливо и гостоприемно; банитѣ сж уредени споредъ последнитѣ изисквания на културата, климата е балсамиченъ, мѣстностьта — единствена въ своя родъ.

За жалостъ, нашия отпускъ е краткъ и трѣбва да си заминемъ.

12. Августъ, 1930 г. Д-ръ Максимилианъ Гроссъ
гр. Тарнополь (Полша)

На Унгарски езикъ.

Варна принадлежи къмъ ония градове, които поради своитѣ си природни красоти, привлича посетители, обаче, за съжаление, липсва пропагандата. Варна има богато бждаще, стига управницитѣ ѝ да съзнаятъ това.

20. Августъ, 1930 г.

Аудоръ Тиберъ
Буда-Пеща.

На Български езикъ.

Покрай тѣжното затихнало временно пристанище, развива се сега буенъ и разнообразенъ животъ, благодарение на извънредно хубавитѣ и по най-модеренъ начинъ построени и организирани бани. Варненската баня спокойно може да се каже, че достойно съперничи на много европейски курорти поради своя пространенъ, широкъ и естественъ плажъ, съ идеално чистия си пѣськъ, а сжщо и съ постепенното бавно спущане на морското дъно, което дава възможность и на неплаващитѣ весело и щастливо да плискатъ въ чиститѣ вълни. Въ непосредствена близость простира се пространна и добре уредена градина съ прелестни алеи, която сжщо дава широка възможность на неуморителна и приятна разходка. Съ малко по вече задгранична пропаганда ще може да удвои и утрои посетителитѣ си.

14. Августъ, 1930 г.

Станковъ
Загребъ—Югославия

Лукосозенъ планъ на града е изработенъ отъ общината и се продава срещу 15 лева екземпляра. Складиранъ е въ регулационното отдѣление при общината.

Планътъ може да ползува всѣки гражданинъ.

Предупреждаватъ се гражданитѣ че ще бждатъ глобявани незабавно при всѣки отдѣленъ случай на разливане нечиста вода по улицитѣ предъ дворищата си.

Лѣтувалитѣ презъ този сезонъ чужденци въ Варна

Презъ този сезонъ начиная отъ 19.VI въ Варна сж лѣтували следнитѣ чужденци:

(Продължение отъ миналия брой)

207 Норбертъ Кареръ съ г-жата си — Виена	237 Франтишка Клицманова — Прага
208 Фритцъ Ленеръ " "	238 Рене Деметъръ — Карансебесъ Ромжния
209 Нермине Лайлъ " "	239 Леонъ Прагловски — Комаровице Полша
210 Иосефъ Брюндемиаеръ " "	240 Антонъ Гумпелмайеръ — Виена
211 Велма Фаселъ " "	241 Бартель Карой — Будапеща
212 Марфитъ Грюнцингеръ — Базелъ	242 Вацлавъ Цеплъ съ г-жата си — Декла Чехия
213 Алойсъ Янчо — Грацъ (Австрия)	243 Еденридъ Сириай съ г-жата си Будапеща
214 Алоисъ Пфайферъ съ г-жата си — Виена	244 Хенрихъ Д-ръ Герхардъ съ г-жата си Виена
215 Ели Пецали — Браила (Ромжния)	245 Олга Вайсъ — Будапеща
216 Софи Приезербергеръ — Виена	246 Христлъ Кайнцъ — Виена
217 Карлъ Кишъ — Сибиу (Ромжния)	247 Новакъ Иорие — Будапеща
218 Алоисъ Неехлаба съ г-жата си — Бейковица (Чехия)	248 Емилия Наброва — Прага
219 Ойленъ Белешъ — Виена	249 Корнелия Пашакъ — Бърно
220 Мари Марнъ — Виена	250 Олга Ивановна Петрова — Ужегородъ Чехия
221 Ханрихъ Ванъ — Холандия	251 Франтичекъ Фара — Чехия
222 Мери Иоцова — Виена	252 Лили Райсъ — Виена
223 Армалусъ Фредерихъ съ г-жата си — Васштаръ (Холандия)	253 Арнолъ Габоръ — Виена
224 Францъ Ханкаръ съ г-жата си Виена	254 Карлъ Солка — Виена
225 Екатерина Миескъсъ Плоещъ Ромжния.	255 Ана Тилковски — Виена
226 Ешкенази Янки съ г-жата си Плоещъ Ромжния	256 Ярославъ Немецъ — Братислава Чехия
227 Марие Хростова Ебелкарцъ Австрия	257 Еберхардъ Веберъ — Уербатъ Германия
228 Иванъ Павекъ — Прага	258 Ернстъ Пиетрида съ г-жата си Бреслау Германия
229 Роза Ходесъ — Милано Италия	259 Зацеръ Жанъ съ г-жата си — Будапеща
230 Рутаръ Жозефина — Милано Италия	260 Д-ръ Сенпетерихъ Юлиусъ — Бойо Унгария
231 Фридрихъ Пиркеръ съ г-жата си — Виена	261 Д-ръ Марсенъ Клейнъ съ г-жата си Будапеща
232 Димитри Вайнизъ — Прага	262 Ернестъ Шилеръ — Виена
233 Джени Бернарлъ — Цариградъ	263 Паулина Френшъ — Виена
234 Ярославъ Сисварекъ съ г-жата си Кутнахора Чехия	264 Ернестине Голтхеменеръ — Виена
235 Готи Золташъ съ г-жата си — Доранъ Унгария	
236 Лазаръ Берковичъ съ г-жата си — Кюстенджа Ромжния	

(следва)

Подъ сѣнкитѣ на харема

Амбицията на театралната управа и тази на целия артистиченъ ансамбълъ да изтласкватъ нашата сцена все по-високо и съ това да я изравнятъ на първо време поне съ тия на софийскитѣ сж твърде видими и не безрезультатни.

Наредъ съ пиеситѣ на много гениални автори съ всемирна слава изнесени съ изненадващъ успѣхъ на Варненската сцена, отъ нѣколко дена вече нашия театъръ е сборенъ пунктъ на всичкото ни гражданство поради напрегнатия интересъ къмъ тази легендарна пиеса съ нейния тънакъ ориенталски битъ, интересъ който напълно е оправдателенъ за насъ доскорошнитѣ петъ вековни роби на Ислямската монархия.

Още съ вдигането не завесата, проличава вещата ржка на поставача на пиесата, г-нъ Ив. Яневъ, а диригентътъ и художникъ сж биле въ конкурсъ и сж стигнали до финесъ.

Еленка Янева въ ролята на г-жа Изабела де Монфоръ, Г. Георгиевъ (Рожеръ де Монфоръ въ тая на нейнъ съпругъ — миненъ инженеръ и С. Караламбовъ като Фрасней секретаръ, немогатъ да бждатъ подлагани на критика; тѣ плавно и напълно изискано сж титулари тамъ.

За Ив. Яневъ—Емирътъ Абдъ-енъ — Насъръ, чувствуваме перото си негодно за да го опише. Едва ли автора е искълъ по-вече, пъкъ и нашето въображение едва ли е рисуvalo другъ по хубавъ типъ

Ние и други пжтъ сме признавали че не претендираме за голѣми познавачи на сценичното изкуство и сега дължимъ да повторимъ това си признание, но като чеда на Варна, ние заварихме тукъ много източни обичаи и маниери които още помнимъ и поради това ще си позволимъ заключение да кажемъ нѣколко думи за тази пиеса.

Г-нъ Ив. Яневъ е поставилъ пиесата съ всичкото й правилно разбиране и едно добро познаване на префиненитѣ източни нрави и изтънчени хитрини.

За декоритѣ и музикитѣ ние се вече изказахме. Що се отнася обаче до балета, нека ни бжде позволено да бждемъ малко по претенциозни.

Вънъ отъ вертоузната игра на прима-балерината Сийка Илиева, останалия балетъ би следвало да се засили и видоизмени по въ титулярния си духъ. Тукъ, понеже пиесата ще се задържи още на сцената, налага се едно значително подобрене, за да се стигне поне до балетитѣ дадени въ други източно характерни пиеси напр. тоя въ Харунъ Алъ-Рашидъ.

Б. Д. Генчевъ.

ИЗЪ ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТЪ

Продължение отъ миналия брой

§ 22. — Подържане общински приюти, пенсии и помощи на общински служащи, помощи на бедни и др.

п. 1. Годишна вноска на пенсионния фондъ 1,070,000 лв. — приема се.

п. 2. Помощи въ пари и натура на бедни, сакати и пр.

а) Въ пари — 250,000 лв.

Христо Мирски: Пита колко е изразходвано до сега и какво остава да се изразходва до края на годината по този пунктъ

Държ. Контрольоръ: До сега е изразходвано 100,000 лв.

Хр. Мирски: Съмнява се въ цифрата, понеже знаеял, че само чрезъ съвета сж отпуснати толкова пари, вънъ отъ тия дадени отъ Кмета. Обясни, че прави това питане, за да се види, ако цифрата не е достатъчна, да бжде увеличена, тъй като сега срещу зимата тя е най-необходима.

Д-ръ Неновъ: Смѣта, че този пунктъ трѣбва да носи наименование „Обществени или социални грижи“, а не благотворителностъ, защото общината била длъжна да се грижи за своитъ бедни.

Гласувано това предложение, пропадна.

б) За лѣкарства 200,000 лв.

в) За раздаване дърва отъ общината 200,000 лева.

г) За подпомагане безработни 250,000 лв.

С. Георгиевъ: Предлага кредита по този пунктъ да бжде 300,000 лв., колкото е билъ порано.

А. Пеневъ: Намира тази цифра за съвършено недостатъчна и предлага да бжде увеличена на 6,000,000 лв., защото броя на безработнитѣ се е билъ увеличилъ и приближава 8,000 души. Той изказа съмнение дали и тази малка сума ще бжде изразходвана, тъй както отъ миналогодишнитѣ 200,000 лева били изразходвани само 120,000 лв. Поддържа сумата да бжде увеличена на 6,000,000 лв.

Хр. Мирски: Декларира, че никой не е противъ подпомагане безработнитѣ, обаче се съмнява, че общинската каса едва ли би могла да даде нѣщо по-вече. Поддържа предложението на С. Георгиевъ.

Н. Поповъ: Намира, че въпроса е много сериозенъ, но че твърдението на работническата група, че съ 200—300,000 лв. нищо не се постигало било много казано — топтанджийски. Намира този параграфъ за излишенъ тъй като, щомъ се иска да бждатъ подпомагани безработнитѣ, то това би могло да се направи отъ параграфа на благоустройството, а ако е въпроса да имъ се даватъ помощи, то тѣ ще се даватъ отъ съответния параграфъ, като кредита отъ този пунктъ отиде къмъ параграфитѣ за благоустройството на града и за борба съ безработицата. Ако е въпросъ за създаване работѣ, достатъчно е да могатъ да се използватъ параграфитѣ за благоустройството, които сж именно за тази целъ, а кредита по този пунктъ да се разпредѣли между параграфитѣ за помощи и благоустройство на града.

п. Кмета Г. Трайковъ: Не е съгласенъ съ мнението на Н. Поповъ, понеже този параграфъ билъ необходимъ за създаване работѣ на безработнитѣ — на ония, които не искатъ падаение, а търсятъ работа. Той настоява кредита по този пунктъ да се увеличи на 300,000 лв.

Н. Поповъ: Обясни, че Г. Трайковъ не го е добре разбралъ и че не е противъ предвиждането на такива кредити, а—напротивъ за много по-вече, но въпроса е билъ гдѣ да бждатъ предвидени кредититѣ и какъ да се изразходватъ. Той намира, че предвиждането на такива кредити въ отдѣлни параграфи е съвършено излишно, защото тѣ трѣбва да отидатъ въ съответнитѣ отдѣления, които създаватъ работа.

Д. Янакиевъ: Говори обширно върху все повече увеличаващата се безработица. Не е съгласенъ съ мнението на Н. Поповъ и подчерта, че ония, които искатъ работа, не искатъ благодѣяние и че общината имала дългъ да имъ създаде такава. Той намира, че и предложената отъ Д-ръ Неновъ сума 6,000,000 лева едва ли ще бжде достатъчна за издръжка на безработнитѣ и за това предложи, до като тѣ биватъ настанени на работа да имъ бжде открита безплатна трапезария и общината да имъ плаща наема за жилищата.

С. Георгиевъ: Намира, че много правилно е билъ предвиденъ този пунктъ въ параграфа, защото работата, която се върши съ него била съвършено отдѣлна отъ тази на параграфа за благоустройството. Той не е съгласенъ да се заличава този пунктъ, а напротивъ, настоява кредита по него да бжде увеличенъ на 300,000 лв.

Д-ръ Неновъ: Скърби, че тѣхното мнение едва ли не се е посрещнало съ насмѣшка и че съ предложената отъ Постоянното присѣствие сума по този пунктъ отъ параграфа не се прави никакво подпомагане на безработни, а — една подигравка, защото се е падало по 5.15 лв. дневно на човѣкъ и пита дали съ тази нищожна сума се цели да се направи подпомагане или—подаение.

Ж. Желябовъ: Намира, че дори и съ 6 милиона лв. пакъ нищо не може да се направи за премахване на безработицата и че за тази целъ сж необходими, най-малко 30—40 милиона лева.

Ст. Савовъ: Намира, че глада, безработицата и бедствията ще настѣпятъ само тогава, когато хората се водятъ по кумунистическитѣ демagogии и че днесъ вече сж малцина ония, които имъ вѣрватъ. Той припомни, че и комунититѣ сж управлявали Варненската Община и че тѣ не сж дали на бедни и на безработни тогава нито стотинка, до като за купуване орловски коне сж дали 70—80,000 лева. Сжщо така той припомни, че освенъ сумата по този пунктъ има и други параграфи, които могатъ да послужатъ за борба съ безработицата, стига тѣ да бждатъ използвани разумно и целесъобразно. Посочи предстоящия строежъ на винарска изба, което е едно голѣмо дѣло, кждето ще могатъ да се заангажиратъ стотици хора на работа; сжщо така, че предстои водоснабдяването на града, въ което дори нѣма да стигнатъ нашитѣ градски безработни, а ще трѣбватъ

такива и отъ вънъ. Поддържа мнението на Н. Поповъ за разхвърляне кредита по този пунктъ къмъ съответнитѣ параграфи.

П. Стояновъ: Говори върху лошата практика да се намѣсватъ политически въпроси, когато се разглежда бюджета, съ което нищо не ще се допринесе за подпомагане безработнитѣ. Надълго той разви въпроса за безработицата и накрай иска за увѣренията си, че едва ли има нѣкой да бжде тъй жестокъ, та да е противъ подпомагането на безработнитѣ. Не б, а и 16,000,000 лева сж, каза той, обрѣщайки се къмъ Д-ръ Неновъ, недостатъчни и не съ голи приказки, Г-нъ Докторе, ще услужите на безработнитѣ, а съ повече съзнание и грижи за тѣхъ. Той моли и тази година да остане този пунктъ въ параграфа, като, обаче, бжде увеличенъ на 300,000 лева.

Авр. Гачевъ: Намира, че предлаганитѣ отъ буржуазията 300,000 лева по този пунктъ се падатъ по 20 стотинки на човѣкъ дневно и то само за 5 месеца и че исканитѣ 6,000,000 лева общината е била длъжна да намери. Поддържа мнението на Д-ръ Неновъ.

Кмета **П. Ю. Панайотовъ:** Заяви, че постоянно присѣствие е съгласно съ предложението на С. Гаоргиевъ и дадено на гласуване § 22, п. 2 се прие както следва:

- а) въ пари — 300,000 лева.
- б) въ лѣкарства — 200,000 лева.
- в) въ дърва — 200,000 лева.
- г) за подпомагане безработни и пр. 300,000 лв.

Поради напущане на заседанието отъ Общинскитѣ съветници на Трудовата група и тази на Г-нъ Мирски, по липса на кворумъ заседанието се вдигна за 4 часа следъ обѣдъ на следния день.

Варненско градско общинско управление

Обявление № 23103

гр. Варна, 24 XI 1933 г.

Обявява се на интересующитѣ се, че на 30 нѣмврий 1933 г. отъ 9 ч. въ Варнен. окр. данъчно управление, ще се произведе спазаряване за отдаване подъ наемъ използването междуредовото пространство на орѣховата плантация на Варнен. градска община, находяща се задъ новия затворъ.

Първоначална цена на декаръ за всѣки парцелъ се опредѣля отъ тържната комисия.

За правоучастие залогъ 10 на сто въ банково удостоверение.

Всички разсоски по публикация, гербъ, данъци и др. сж за смѣтка на наемателитѣ.

Поемнитѣ условия се виждатъ въ общината.

Отъ общината.

Печатница „Войниковъ“ — Варна

Г. Гиздовъ — Председател на Общия Сюзъ на пострадалитѣ отъ войнитѣ. Въ тазгодишния конгресъ той бѣ избранъ за десети пѣтъ.

Наши артисти

Иванъ Яневъ

Замѣстникъ режисьоръ и единъ отъ първитѣ артисти на Варн. общ. театъръ.

Името на артиста е добре известно на варненското гражданство, като бившъ дългогодишенъ Директоръ-режисьоръ на Варн. общ. театъръ въ зала Съединение, презъ което време театъра зарегистрира голѣми успѣхи.

— Наказва се съ строгъ тъмнич. затворъ до 3 години данъкоплатецъ, който разполага като съ своя собствена вещь съ вещитѣ, които сж турени подъ запоръ отъ бирника, но сж повѣрени нему на хранение. (Чл. 311 отъ н. з.)

Обяснителни бележки

за лицата и мѣстноститѣ на които се именуватъ улицитѣ въ градъ Варна.

192. Рачински. Александъръ Викторови Рачински, пръвъ руски вице-консулъ въ Варна и мощенъ бранителъ на българщината въ Варна, подкрепялъ материално ушето и издействувалъ степенции на българи и българки отъ варненско за получаване образование въ Русия.

193. Регентска. Въ память на регентството, което имахме следъ абдикирането на князь Батембергъ 1887 год.

194. Рибенъ площадъ. Тукъ е билъ рибния пазаръ отъ дълги години.

195. Рида. Планинска верига възпѣта въ народнитѣ ни пѣсни.

196. Русе. Градъ на р. Дунавъ, четвъртия по голѣмина въ България. Културенъ индустриаленъ центъръ.

197. Рончевски. — Владимиръ Данаиловичъ Рончевски прогласенъ отъ съвета на 7. VII. 1879 г. за почтенъ гражданинъ на Варна за особенитѣ му заслуги къмъ гр. Варна.

198. Райко Жинзифовъ. Роденъ въ Велесъ 1839 год. Писалъ е множество стихотворения по разни случаи.

199. Сава Доброплодни. Знатенъ варненски учителъ отъ 1862 до 1865 год. и първи ратникъ въ географното българско дѣло.

200. Сава Радуловъ. Български писателъ и пръвъ директоръ на Болградската българ. гимназия, основана въ 1850 г. отъ българскитѣ изселници въ Бесарабия.

201. Санъ Стефано. Селище на брѣга на Мряморно море, гдето се подписа бележития договоръ за цѣлокупна България.

202. Свищовъ. Най-значителенъ търговски градъ до освобождението; при него руситѣ преминаха Дунава въ 1877 г. Тукъ се откри първото търговско училище.

203. Св. Кирилъ. Славянски просвѣтителъ и създателъ на азбуката, проявилъ широка просвѣтна дейность между славянитѣ. Починалъ на 14. II. 816 год.

204. Св. Климентъ. Първи ученикъ на Св. Кирилъ и Методий. Дошелъ въ България презъ времето на Царь Бориса. Починалъ на 27. VII. 916 год. въ Охридъ.

205. Св. Методи. Родомъ отъ Солунъ. Славянски просвѣтителъ. Проявилъ широка просвѣтна дейность между славянитѣ. Починалъ на 6. IV. 885 г.

206. Св. Георги. Сжщото име носи и старата църква, която лежи на сжщата улица. До нея е старата римска кула отъ времето на императора Диоклетияна.

207. Св. Никола. Великъ свѣтителъ на християнската църква; почитанъ дори отъ мохамедани и езичници заради неговитѣ чудеса. Сжщото име

носи и църквата на тази улица, застроена отъ голѣмия благодетелъ — Парашкева Николау.

208. Сели-оллу. При това село за първи пжтъ презъ войната 1912, 1913 г. 8-й пех. приморски полкъ примѣри своитѣ сили съ врага и получи своето бойно кръщение. Въ атака на ножъ Приморци взеха позицията на врага и го принудиха да отстъпи понасяйки чувствителни загуби.

209. Силистра. Стара крепость и седалище на българскитѣ патриарси презъ I-то българско царство следъ покрѣстването на Иосифъ 870 г.

210. Скопие. Градъ въ Македония, населенъ съ чисто българско население. Далъ много за свободата на Македония.

211. Славейковъ. П. Р. Славейковъ. Първия носителъ на новата българска поезия. Роденъ въ Търново 1827 г., учителъ, вестникарь, поетъ, писателъ. Най-добри стихотворения: „Не пѣй ми се“, „Жестокостта ми се сломи“. Най-добрия му епосъ „Извора на бѣлоногата“ и „Бойка войвода“. Родоначалникъ на литературния езикъ.

212. Сливница. Населенъ пунктъ въ западна България, при който бѣха победени сърбитѣ презъ 1885 година.

213. Солунъ. Голѣмъ пристанищенъ градъ въ Македония. Роденъ градъ на апостолитѣ Св. Кирилъ и Методий.

214. София. Столица на Царство България.

215. Софроний Врачански. Първи ученикъ и последователъ на Паисий. Роденъ въ Котелъ въ 1739 г. Билъ е учителъ, проповедникъ, епископъ. Написалъ е биографията си, въ която е осветлилъ тъмното ни минало презъ епохата на кърджалиитѣ.

216. Сръдна гора. Планинска мѣстность въ южна България. Възпѣта въ народнитѣ ни пѣсни.

217. Стара планина. Голѣма планина въ България. Извѣстна въ народнитѣ ни пѣсни подъ името „Балкана“, възпѣтъ въ нашата освободителна епоха.

218. Стефанъ Богориди. Родомъ отъ Котелъ, заемалъ високи служби въ Цариградъ, употребилъ влиянието си предъ турцитѣ и патриаршията да иматъ своя черква въ Цариградъ. Презъ 1849 год. се издава ферманъ за това и Богориди подарява собствената си къща за българ. черква, която се осветява на името Св. Стефанъ.

219. Стефанъ Стамболовъ. Близкъкъ другаръ на Ботевъ, участникъ въ централния българ. революционенъ комитетъ въ Букурещъ и Гюргево, главенъ апостолъ презъ 1876 г. въ Търновската възстаническа област, единъ отъ строителитѣ на нова България, председателъ на IV обик. народно събрание, регентъ и сетне министъръ председателъ; изобщо, личность силна.